

Etappe 11: Van Clerval naar Dole (Frankrijk)

Na een maandenlange intensieve training vertrokken wij op **zaterdag 23 april** om 05.00 uur uit Edam-Volendam met 7 vrouwen met name: Alida Kroon, Linda Koning-Tol, (beide zeer goede chauffeuses en gezellig) Lydia Brinkkemper-Kwakman (lief en gezellig), Thea Molenaar-Brinkkemper (groepshoofd en gezellig), Marja Tunk-Oudejans (Edamse en gezellig), Symfa Veerman-Brinkkemper (welbespraakt, praktisch en gezellig) en Karin Veltman-Hoogland (van alles wat behalve Edamse)

De hotelovernachtingen waren gereserveerd door Marja, de wandelroutes uitgeprint ook door Marja, We gaan op pad! Het was koud en regenachtig en de weersvoorspellingen voor de rest van week zagen er ook niet zo

goed uit voor de Jura, het gebied waar wij moesten lopen. Na een ritje van +/- 3 uur hielden we een plaspauze en kwam de zelfgebakken kokos koek van Marja te voorschijn. Ook de koffie was van huis uit meegenomen dus hadden we meteen al onze eerste gezellige picknick weliswaar in de bus van Molenaar vanwege het slechte weer. We reden richting Nancy en we besloten die stad te vereren met ons bezoek. De bus werd geparkeerd naast een terrein waar een enorme kermis was opgebouwd, het was gratis want de parkeerautomaat was buiten werking.

Nancy is een prachtige zeer oude stad met een prachtig "gouden centrum" we hebben wel veel gezien maar niks gekocht want dat moet je de hele week meeslepen in je rugzak. Weer terug bij de parkeerplaats bleek dat de bus was "ingeparkeerd" door een vriendelijke Fransman/vrouw maar dankzij de voortreffelijke stuurkunst van Linda en Alida was dat totaal geen probleem. Daarna reden we richting Mancenans waar we onze eerste overnachting hadden in Chambre d'hotes La Clariere. De overdracht van het estafettestokje was in Clerval waar we werden verwelkomt door groep 10 o.l.v. Edwin Bont. Heerlijk gegeten, zeer gezellige avond gehad en met een taxi terug naar Mancenans, vroeg naar bed want de volgende ochtend begon onze eerste wandeltocht.

Zondag 24 april. Mancenans – Baume-les-Dames. (26 km maar het werden er 34)

07.30 uur ontbijt in de woonkeuken van het echtpaar waar we logeerden. Een Chambre d'hotels is eigenlijk een soort B&B maar wel erg goed verzorgd. Om 08.30 uur gingen we van start richting Clerval. Het weer was goed maar wel koud. Inmiddels was er een app gedownload op 2 telefoons genaamd Maps.me, die ons moest leiden langs prachtige wandel/fietspaden dus waren we er van overtuigd dat we niet verkeerd zouden lopen. In Clerval scheen de zon en de Boulangerie bleek open te zijn dus werden er lekkere broodjes gekocht voor de lunch onderweg, de koffie hadden we meegekregen van de "B&B". Prachtige wandelroute langs de zeer snel stromende rivier Le Doubs. Langs de route kwamen we een paar omgekapte boomstammen tegen alwaar we een gezellige picknick hadden. We vervolgden onze route langs de rivier en de zeer hoge bergen zonder al te veel problemen. Baume-les-Dames lag rechts, hoog tegen een heuvel aangebouwd, aan de overkant van de rivier, even rechtsaf de brug over en ons doel was bereikt dachten wij. Links van de brug vonden we echter een bord

met de naam van ons hotel "Auberge des Moulins" 10 minuten. Dit bleken dus 10 minuten met de auto te zijn en dat is dan +/- een uur te voet langs de vangrail van een zeer bochtige snelweg 5 km buiten Baume-les-Dames en de plaatsnaam was Pont des Moulins.

Halverwege de route zagen we plotseling de Heilige maagd Maria verschijnen aan onze rechterhand. Ze was in het wit gekleed en deed ons denken aan de afbeelding van Maria in Lourdes compleet met een paar afgedankte loopkrukken van mensen die genezen waren. Aangezien niemand daar een foto van heeft gemaakt lijkt het erop dat we het ons hebben ingebeeld. Ondertussen begon het zachtjes te regenen en we werden er niet vrolijker van maar eindelijk na de zoveelste bocht was daar dan onze Auberge. Nadat Alida in het Frans en Duits aan de eigenaresse had uitgelegd dat het voor wandelaars toch wel erg moeilijk en gevaarlijk was om het hotel te bereiken kregen we ons welverdiende welkomstdrankje, de kamers werden opgezocht en waren van alle gemakken voorzien. Terwijl het leek alsof buiten de wereld verging vanwege de heftige regen, genoten wij van een voortreffelijke diner waar het idee werd geopperd om de volgende keer een klein opvouwbaar trappetje in onze rugzak mee te nemen want de badkamers waren voorzien van een wel hele hoge wc pot.

Maandag 25 april. Baume-les-Dames Chalezeule. (24 km)

Goed geslapen en om 07.30 uur allemaal aan het ontbijt. Hier en daar zijn vanwege de teveel gelopen kilometers kleine ongemakken ontstaan zoals een blaartje op de teen of een beurzige plek op de rug vanwege de rugzak maar de meeste van ons

hebben vooral last van "sproezige biene". (Dit is rode uitslag vanwege het schuren van de broek tegen je benen door regen en kou) Na het ontbijtbuffet werden de koffiekannen gevuld en de broodjes voor onderweg gesmeerd. Omdat we geen van allen zin hadden om weer langs die gevaarlijke weg naar Baume-les-Dames te lopen besloten we een taxi te nemen die ons netjes afzette op een parkeerplaats aldaar. We gingen weer op pad. Het was bitterkoud maar gelukkig droog. We hadden een kleine camera van de LOVE meegekregen voor opnames onderweg maar het dingetje wilde niet echt meewerken zodat er waarschijnlijk een paar prachtige opnames mislukt zijn. Heel erg jammer natuurlijk want de route langs de rivier en steeds maar weer die hele hoge bergen was echt fantastisch. Bij De Luz aangekomen vonden we een pittoresk parkje met een grote picknicktafel waar onze lunch werd genuttigd. Onze wandeling verliep zeer voorspoedig totdat het zonnetje het liet afweten. Het werd bewolkter en kouder en Marja had last van een zeer pijnlijke blaar. Gelukkig stonden er langs het pad dit keer 2 picknicktafels waarvan er 1 werd gebruikt als

operatietafel voor naar later bleek een flinke bloedblaar. Voor de zekerheid gingen de regenjasjes en poncho's aan want het begon toch af en toe te spatten. Eindelijk zagen we een bordje met Chalezeule 5 km. Rechtdoor dachten wij maar na 5 km. was dat het einde van het fiets/wandelpad en bleek dat we de rivier moesten oversteken via een hele lange hoge brug. Aan de overkant aangekomen zagen we nergens meer een bordje staan dat ons kon leiden naar Chalezeule dus de app werd geraadpleegd. Nu bleek dat we aan de overkant 5 km terug moesten lopen waarbij we halverwege ook nog een afslag naar links misten zodat we op het privéterrein van een Fransman terecht kwamen. Weer terug en de afslag werd gevonden in de vorm van een heel klein smal paadje, steil omhoog en bezaaid met grote keien en kleine kiezelsteentjes. Eenmaal boven op de berg hadden we wel een fantastisch uitzicht maar nog geen zicht op ons hotel. Na weer een paar kilometer kwam er eindelijk een afslag naar rechts en daar was dan Chalezeule. Het hotel was snel gevonden en dat was maar goed ook want het begon harder te regenen. Nadat we ons hadden geïnstalleerd in de piepkleine salon van het hotel, weer de camera bekeken maar het krengetje werkte nog steeds niet want de accu was leeg. De reserve accu was opgeladen dus het zou de dag erna wel lukken. De eenvoudige kamers werden opgezocht 's avonds konden we genieten van een eenvoudig doch voedzaam diner. De keuze was simpel: varkens- of lamsvlees maar achteraf bleek dat we allemaal

hetzelfde kregen voorgeschoteld en dat was voor ieder 2 grote stukken varkensfricandeau. De extra gelopen kilometers van de dag ervoor en deze dag begonnen hun tol te eisen en na een klein afzakkertje in de salon gingen we moe maar voldaan naar bed.

Dinsdag 26 april. Chalezeule – Besançon (6 km maar het werden er 14)

De dag begon met regen maar na het ontbijt kwam er toch een klein zonnetje tevoorschijn. De regenjassen konden al vrij snel weer uit en omdat het een soort “rustdag” was gingen we rustig op pad. De app werd weer geraadpleegd en het was inderdaad maar 6 km dachten wij. De route liep over een fietspad dus alsmaar rechtdoor. Heel vaak geprobeerd om de camera te laten werken maar hij had nog steeds geen zin. Misschien hadden we onderweg een afslagje gemist want we bleven maar doorlopen maar uiteindelijk liepen we toch, na 14 km, zo de stad

binnen. Besançon is een prachtige zeer oude stad. Het historische gedeelte bevindt zich op een schiereiland gevormd door een kronkel in de rivier de Doubs. Boven op de landverbinding van het schiereiland, hoog boven de Doubs staat de beroemde Citadel van Besançon die op de lijst van het Werelderfgoed staat. (bron Wikipedia) We vonden midden op een plein een prachtig kerkje dat open was en daar hielden we een kleine pauze voor de kaarsjes en ook om weer een beetje warm te worden want het was zeer koud. In de kerk nog even naar de niet meewerkende camera gekeken en alsof er wonder geschiedde: Hij deed het weer. Dit dank zij de geduldige vingers van ons groepshoofd Thea. We besloten te gaan lunchen en daarna zouden we wel zien. Na de lunch wilden we de kathedraal bezoeken maar die bleek gesloten te zijn. Wel vonden we het geboortehuis van de bekende Franse schrijver en politicus Victor Hugo. (schrijver van o.a. Les Misérables) Omdat we door een kleine smalle glazen deur naar binnen moesten met 7 rugzakken op de rug besloten we om niet naar binnen te gaan. De straten waren inmiddels spekglad geworden door de regen dus om dan met die rugzak op naar boven te lopen voor een bezoek aan de citadel was ook geen optie. Het hotel werd opgezocht en dat was maar goed ook want het weer werd slechter en slechter. 's avonds toch nog door de stromende regen een Italiaans restaurant opgezocht en vroeg naar bed want we moesten nog 2 lange dagen lopen.

Woensdag 27 april. Besancon – Ranchot (22 km maar het werden er 30)

KONINGSDAG. 07.30 uur ontbijtbuffet met een echte Oranjezon aan de hemel! De gevoelstemperatuur was echter -4 dus onder onze oranje shirts droegen we voor de zekerheid een sweater. De app werd weer geraadpleegd en we moesten gelijk klimmen. Heel veel klimmen. Op de een of andere manier lukte het ons niet om de stad te verlaten omdat de app een wandelroute rondom de stad aangaf. We kwamen er dus achter dat deze app uitgerekte of te wel “elastieken” kilometers aangaf.

Uiteindelijk kwamen we boven in een buitenwijk waar een bord stond met een aantal prachtige routes door de bossen. Door de hevige regenval de avond ervoor waren de bospaden echter veranderd in heftige modderpoelen. Geen doorkomen aan dus langs de bermpjes en tussen de bomen door heel voorzichtig je weg zien te vinden en daarbij ging het ook vaak steil omhoog en naar beneden. We hadden toch wel op een gegeven moment het idee dat we nooit meer uit dit bos zouden komen maar uiteindelijk belandden we boven op een berg op een asfaltweggetje wat weer heel steil afliep naar beneden. Heel voorzichtig dalen want we hadden een rugzak op dus heb je al gauw de neiging om veel te snel te lopen en dan rol je als het ware vanzelf wel naar beneden. Eenmaal beneden kwamen we erachter dat we bij het verkeerde dorpje waren aangekomen dus toch verkeerd gelopen. Even een klein pauze ingelast bij een bushalte, het weer werd slechter dus na een klein hagelbuitje toch maar weer doorlopen. De zon kwam weer tevoorschijn en na veel klim- en daalwerk kwamen uiteindelijk in Saint Vit. Het venijn zat weer in de staart want we moesten toch nog 7 km maar het was inmiddels gelukkig wel wat warmer geworden. Eenmaal bij ons hotel in Ranchot aangekomen bleek het gesloten te zijn. Nergens een teken van leven dus besloot Thea naar de overkant van de weg te lopen waar zij een bord zag

staan met Auberge. Dit bleek een soort camping te zijn met stacaravans waar we wel konden overnachten maar zonder enige vorm van comfort. Gelukkig kwamen de eigenaren van ons hotel aangereden en konden we inchecken. Het restaurant van het hotel bleef echter wel gesloten en aangezien dit het enige restaurant in het gehucht was besloten we om te dineren in de cafetaria van het hotel. Ons diner bestond uit patat en stokbrood belegd met hamburgers en werd achter onze rug bereid door een hele vrolijke inwoner van het voormalige Joegoslavië. De huiswijn smaakte bijzonder goed en wij hebben op een wel heel bijzondere manier Koningsdag gevierd. Al met al een zeer avontuurlijke maar gezellige dag.

Donderdag 28 april. Ranchot – Dole (21 km maar het werden er 27)

07.30 uur ontbijt. De zon schijnt volop en we gaan vol goede moed weer op pad voor onze laatste 21 km. Na een karig ontbijt besluiten we om brood en fruit bij de bakker te kopen voor onderweg, de koffie kregen we nog wel mee van onze hoteleigenaar. We lopen weer langs de rivier met rechts van ons hele hoge bergen waar hele mooie huizen zijn tegen aan zijn gebouwd en zelfs opgebouwd. Doordat de accu van de camera er steeds werd uitgehaald na diverse filmopnames, sparen we de batterij en dat werkt perfect. Prachtige route en na 7 km kunnen de jassen zelfs uit. Na 10 km komen we 2 picknickbanken tegen waar wederom wordt genoten van het heerlijke

Franse stokbrood. Het wordt een bijzondere gezellige wandeling wel langs hele lange fiets en wandelpaden. Het idee om de volgende keer een klein opvouwbaar fietsje of Segweetje mee te nemen is zo slecht nog niet. Dole is in zicht. Maar laten we de dag niet prijzen voordat het avond is. Eenmaal in Dole aangekomen kijken we onze ogen uit. Je stapt zo in de Middeleeuwen. Bij het geboortehuis van Louis

Pasteur aangekomen, waar we ook niet naar binnen kunnen met onze rugzakken, besluiten we om de app weer te raadplegen om ons hotel te vinden. Weer een tegenvaller, ons hotel ligt in een buitenwijk +/- 5 km verder. Het pad loopt langs de vestingmuur met plotseling een bocht naar links en rechts alwaar we ergens op een landweggetje uitkomen. Even verder houdt het pad op en moeten we over een paar keien klauteren om aan de overkant van het water te komen. Survival avontuurtje en dat alles met een rugzak. (ook maar de volgende keer een klein opvouwbaar bruggetje meenemen). Daarna door een omgeploegde akker en dwars door een weiland met nog steeds geen zicht op ons hotel. De app gaf aan nog 500 meter en dat bleek via een smalle landweg met rechts van ons weer een zeer steil padje omhoog. Plotseling stonden we aan de rand van een snelweg met aan de overkant ons hotel L'imprevu, wat betekent Het Onverwachte, en dat was het ook. Dit hotel bleek dus op donderdag gesloten te zijn maar ze hadden de achterdeur los gelaten en onze sleutels hingen klaar. Na een welverdiende douche besloten we de bus naar Dole terug te nemen voor ons gezamenlijke diner en de aflossing met groep 12 o.l.v. Bruin Zwarthoed. Na de overdracht van het estafettestokje en de gebruikelijke foto's konden wij onze wandelweek afsluiten met een bijzondere gezellige avond.

Vrijdag 29 april. Dole – Volendam.

Omdat er nog steeds niemand in het hotel aanwezig was hadden we de avond ervoor besloten om rond 06.30 uur op deze dag te vertrekken. Het ontbijt hebben we genuttigd in een wegrestaurant en de reis terug verliep zeer voorspoedig dankzij onze 2 fantastische chauffeuses, Linda en Alida. 16.30 uur waren we in Volendam en we kunnen terug kijken op een toch wel avontuurlijke maar zeer gezellige week. In totaal hebben we 129 km gelopen. Onze dank gaat uit naar de organisatie en garage Molenaar voor de luxe bus. **De dames van groep 11.**